

Dimecres 4 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 6,1-6): En aquell temps, Jesús se'n va anar al seu poble, i els seus deixebles el seguiren. El dissabte es posà a ensenyar a la sinagoga. Molts, en sentir-lo, se n'estranyaven i deien: «D'on li ve, tot això? Què és aquesta saviesa que ha rebut? I aquests miracles obrats per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, el germà de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves germanes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?». I no eren capaços d'acceptar-lo. Jesús els digué: «Un profeta només és menyspreat al seu poble, entre els seus parents i a casa seva». I no pogué fer allí cap miracle; tan sols va curar uns quants malalts, imposant-los les mans. I el sorprenia que no tinguessin fe. Jesús recorria els pobles del voltant i hi ensenyava.

«D'on li ve, tot això? Què és aquesta saviesa que ha rebut? I aquests miracles obrats per les seves mans?»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui l'Evangelí ens mostra com Jesús va a la sinagoga de Natzaret, poble on s'havia criat. El dissabte és el dia dedicat al Senyor i els jueus es reuneixen per escoltar la Paraula de Déu. Jesús va cada dissabte a la sinagoga i allí ensenya, no com els escribes i fariseus, sinó com qui té autoritat (cf. Mc 1,22).

Déu ens parla també avui mitjançant l'Escriptura. A la sinagoga es llegien les Escriptures i, després, un dels entesos s'ocupava de comentar-les, tot mostrant-ne el sentit i el missatge que Déu vol transmetre a través d'elles. S'atribueix a sant Agustí aquesta reflexió: «Així com en l'oració nosaltres parlem amb Déu, en la lectura és Déu qui ens parla».

El fet que Jesús, Fill de Déu, sigui conegut entre els seus conciutadans pel seu treball, ens ofereix una perspectiva insospitada per a la nostra vida ordinària. El treball professional de cadascun de nosaltres és mitjà d'encontre amb Déu i, per

tant, realitat santificable i santificadora. En paraules de sant Josepmaria Escrivá: «La vostra vocació humana és part, i una part important, de la vostra vocació divina. Aquesta és la raó per la qual us heu de santificar, tot contribuint a la santificació dels altres, els vostres iguals, justament santificant el vostre treball i el vostre ambient: aquesta professió o ofici que omple els vostres dies, que dóna una fesomia peculiar a la vostra personalitat humana, que és la vostra manera d'estar en el món; aquesta llar, aquesta família vostra; i aquesta nació, on heu nascut i que estimeu».

Acaba el text de l'Evangeli tot dient que Jesús «no pogué fer allí cap miracle (...). I el sorprenia que no tinguessin fe» (Mc 6,5-6). També avui el Senyor ens demana més fe en Ell per a realitzar coses que superen les nostres possibilitats humanes. Els miracles manifesten el poder de Déu i la necessitat que tenim d'Ell en la nostra vida de cada dia.